

Vedoucí diplomové magisterské práce **Posudek na diplomovou práci**

Posudek vedoucího práce:

Název diplomové práce: **Vliv autismu na sourozence dětí s autismem**

Autor práce: **Miroslava Schöffelová**

Vedoucí práce: **PhDr. Iva Strnadová, Ph.D.**

Předkládaná diplomová práce řeší vysoce aktuální a v odborné literatuře zatím spíše opomíjené téma vlivu autismu na sourozence dítěte s postižením. Odborníci věnující se danému tématu (především v zahraničí) se převážně soustředí na identifikaci faktorů ovlivňujících zvládnání postižení ze strany sourozenců dítěte se speciálními vzdělávacími potřebami, mezi které nejčastěji patří socio-ekonomický status rodiny, docházení do sourozeneckých skupin či například rodinný způsob řešení problémů a komunikace a rodinná vytrvalost. Diplomovou práci Miroslavy Schöffelové tak považují za důležitou sondu do situace sourozenců dětí s autismem v České republice.

Miroslava Schöffelová plně využívala konzultací s vedoucí diplomové práce. Na konzultace chodila vždy výborně připravena, s vlastními nápady.

Text práce o rozsahu 100 stran je logicky členěn do dvanácti kapitol doplněných plně akceptovatelným závěrem (s.100), seznamem literatury a přílohami.

Jedním z cílů předkládané diplomové práce bylo zmapovat situaci sourozenců dětí s autismem u nás ve smyslu podpory poskytované těmto sourozencům. Autorka za tímto účelem kontaktovala koordinátory jednotlivých krajů v České republice v rámci SPC zabývající se problematikou autismu, dále pak občanská sdružení APLA a Autistik. Kapitola osmá tak představuje podnětný průřez možností podpory rodin dětí s autismem dostupných v České republice.

Dalším cílem diplomantky bylo zjistit, jak dalece ovlivňuje přítomnost dítěte s autismem v rodině jeho sourozence, a to jak z pohledu rodičů, tak z pohledu samotných sourozenců. Za tímto účelem použila kombinaci metod kvantitativně a kvantitativně

orientovaného výzkumu - rozhovoru, dotazníku a pozorování. Diplomantka provedla šetření ve dvanácti rodinách dětí s autismem, navíc se zúčastnila 4 rodičovských a sourozeneckých skupin. Vysoce hodnotím metody zvolené k naplnění cíle, které patří k náročným jak z hlediska časového, tak z hlediska analýzy dat.

Věkové rozložení respondentů (od věkové skupiny 6-10 let až k věkové skupině 22 a více let) představuje zajímavý průřez zkušenostmi sourozenců v různých životních etapách. **Nakolik se autorka domnívá, že je věk sourozenců klíčový pro vnímání postižení vlastního sourozence? Jakou věkovou skupinu považuje za nejvíce opomíjenou z hlediska podpory rodin dětí s autismem?**

Kapitola jedenáct je věnována analýze rozhovorů se sourozenci. Autorka vhodně ilustruje komentované jevy citacemi sourozenců a v kapitole Diskuze uvádí výsledky svého šetření do kontextu s prostudovanou odbornou literaturou.

Předkládaná diplomová práce patří k nadstandardním a autorce doporučuji vybrané části publikovat.

Předkládanou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: výborně.

V Praze, dne 8. 5. 2007

PhDr. Iva Strnadová, PhD.